

Златно доба „црвено–белих“ (1923–1926)

СК1913–БСК:

1923: 7:2, 2:1, 9:1 1924: 0:2, 4:1, 2:1, 5:0, 5:1, 1:2, 6:1 1924: 3:0, 4:2, 2:5, 8:2, 7:0, 2:3 1926: 2:2, 0:2, 1:3, 0:2, 0:2, 3:5

Одиграно 22.

СК 1913 добио 12.

БСК добио 9.

Нерешено 1.

Голдиференција 73:38 за СК 1913.

Ма да разлика у победама не означава нарочито велику надмоћност „црвено–белих“ резултати јасно говоре о њиховој супериорности у овом поглављу њихове историје. БСК је доживео своје најтеже поразе баш у овом добу. Катастрофе се ређале из два разлога: Прво јер је СК 1913 имао заиста сјајан тим и друго јер је БСК преживљавао кризу измене генерација, коју је пребродио тек почетком 1926 године.

Док 1913 формира свој славни тим, који ће освојити државно првенство, БСК тражи замене за Тушка, ненадмашног вратара, за бековски пар Поповић–Живковић, јер Кика одлази у Букурешт, за халфинију Ђорђевић–Бурика, Елбоген, Ремец, за своје асове из навале Николицу Симића, Васиљевића, Андрицу Којића и Вецера.

На „плавом“ небу јављају се будуће спортске звезде: Мића Митровић, Арсенијевић, Никола Марјановић, Ивица Бек, Благоје Марјановић. Лагано се формира тим који ће доцније прославити БСК широм света.

За ово поглавље везан је и значајан споразум између вечитих ривала, први ове врсте у односима два клуба. БСК је позвао СК 1913 да заједнички приређују интернационалне утакмице. Тако је склопљен први споразум измзђу два највећа београдска клуба.

Златно доба „црвенобелих“ је уједно и сјајно доба београдског фудбала, јер су Драган Јовановић, Лубурић, Бане Секулић и остали из тима „непобедивог првака“, подигли фудбалски спорт до највеће висине.

Рекордна победа

СК 1913—БСК 9:1 (1:0)

(25. новембра, 1923.)

СК 1913: Маленчић, – Ивковић, Бранко Петровић, – Мартић, Махек, Света Марковић, – Дача Ђурић, Драган Јовановић-Жена, Лубурић, Петковић, Јова Ружић.

БСК: Тушко, – Поповић-Кика, Живковић Миле-Поп, – Маринковић, Никола Симић, Дамњановић, Васиљевић Бора, Драмнићанин, Андрица Којић, Убавкић, Живковић.

Утакмица за јесење првенство потсавеза. Игралиште БСК-а. Гледалаца око 3.000. Терен блатњав. Судија Мазих (Суботица). Стрелци: Јовановић и Петковић по 3, Лубурић 2, Дача Ђурић 1; за БСК Дамњановић.

ОДЛУЧНА УТАКМИЦА

Интересовање је бипо веома велико. Да није падала киша преко целог дана,, па чак и за сво време утакмице, света би бипо много више. Овако је око три хиљаде најватренијих навијача оба клуба присуствовало рекордној победи у сусрету два традиционална ривала.

У првенству и једни и други постигли су високе победе. СК 1913 је савладао Конкордију са 6:1. Соко је побеђен са 9:0. Исте резултате постигао је и БСК! „Плави“ су, међутим, одиграли и трећу првенствену утакмицу. Тукли су Вардар са 2:1. СК 1913 је тек имао да одигра ову утакмицу. Према томе, у случају да се сусрет између ривала заврши нерешено, првака потсавеза имала је да одлучи утакмица између СК 1913 и Вардара. У том случају победа „црвено-белих“ била би сигурна, јер се Вардар у то време није налазио у најбољој форми па се очекивала висока победа фаворита.

Занимљиво је да је бек БСК-а Живковић играо после казне од шест месеци, а Махек после дужег одмора због теже повреде.

Утамица је, дакле, била одлучна. Нико није веровао у нерешен резултат. Више изгледа за победу имали су „црвено-бели“ с обзиром да је терен био блатњав и да је њихов тим у техничком погледу био изванредан.

Судија је био расположен да одложи утакмицу због тешког терена и невремена, али су гледаоци подигли паклену дреку. Они су тражили да се утакмица одигра. На захтев публике најзад је одлучено да се игра.

ОГОРЧЕНА БОРБА У ПРВОМ ПОЛУВРЕМЕНУ

У првом полувремену развила се огорчена борба. Темпо је био страховит. „Црвено-бели“ су лакше освајали терен прецизнијим комбинацијама, али је БСК изванредним пожртвовањем успео да буде равноправан противник.

Игра се углавном води на средини игралишта, јер су обе уже одбране одличне и одбијају све нападе. Бекови дејствују одлучно, брзо и пожртвовано. Непрелазни су.

Средином полувремена, у 27 минути, Ђурић срећно постиже једини гол у овом делу игре. Из врло тешке ситуације он је неочекивано пуцао. Тушко је потрчао да ухвати лолту, која није била нарочито јака, али се оклизнуо и пао. Тако је отпочела серија голова.

Судија Мазих завршио је прво полувреме три минута раније од предвиђеног времена.

Када су играчи излазили са терена запажено је да су плави потпуно исцрпљени тешким тереном и оштрим темпом. „Црвено-бели“ су, на против, били још доста свежи. Стручно око могло је већ сада да претпостави шта ће се догодити у наставку игре.

БОРБА ПРЕД ЈЕДНИМ ГОЛОМ !

Други минут другог полувремена био је одлучан за даљи развој утакмице.

Лубурић је мајсторски прешао Симића и на бековској линији два пута је предрибловао бека Живковића и привукао је и другог бранича, а онда је несебично послао лолту непокривеном Петковићу. Сенегалцу није било тешко да савлада Тушка.

Други гол дејствовао је на физички исцрпљене играче БСК-а попут добро пласираног ударца у боксерској борби. Од овог момента СК 1913 постаје господар терена. БСК је принуђен на одбрану и игра се развија само пред једним голом. Вратар Маленчић је незапослен и за четрдесет минута игре добио је само неколико лопти.

Одбрана БСК-а сасвим је посустала, а нарочито је слаб најбољи играч „плавих“ Никола Симић, коме је ова утакмица била једна од најслабијих.

И Тушко је разочарао. Он није имао чврсто тло под ногама и није могао да се баца за лоптом, јер се често клизао, тако да је био немоћан у многим критичним ситуацијама.

Катастрофа је, дакле, била неминовна...

ГОЛОВИ

Осми минут другог полувремена.

Лубурић пуца, Тушко боксује лопту и пада. Петковић главом шаље лопту у празан гол, али Дамњановић успе да је задржи рукама. Пенал. Драган-Жена топовским шутом погађа порњи леви угао.

У 11 минуту Сенегалац продире незадржљиво. Поповић је заостао за њим, Живковић покушава да га фаулира, али Петковић трчи даље. Поповић је успео да га стигне, саплиће га, судија не свира, Сенегалац се тетурала, избегава нов фаул и пласира лопту поред Тушка у мрежу.

„Плави“ почињу али „црвено-бели“ су опет у навали. Лубурић мајсторски дрибљује тројицу играча и даје фор Петковићу, који се пробија кроз одбрану и већ у 12 минуту даје неодбрањив гол.

Шести гол дао је Драган Јовановић.

Најзад један продор БСК-а. Убавкић прелази Бранка Петровића, а овај, видећи да је гол у опасности, фаулира противника. Дамњановић постиже из једанаестерца почасни гол за БСК.

У 31 миинуту Јовановић страховитим шутом са шеснаест метара даје седми гол, а девет минута доцније Лубурић дрибљује целу одбрану, па чак и Тушка и уноси лопту у гол.

У претпоследњем минуту игре Петковић из офсајда поставља крајњи резултат.

ФУТБАЛСКИ ВЕШТАЦИ

Просто је несхватљиво како је могућно играти тако добро по овако тешком терену као што је СК 1913 играо у другом полувремену.

Навални трио: Јовановић, Лубурић, Петковић праеи су вештаци у баратању с лоптом. Они се много разликују по свом начину игре, али сва тројица заједно претстављају прави мајсторски трио.

Лубурић је уметник у дрибловању. Ради с лоптом шта хоће. Дрибљује с лакоћом на најмањем простору по неколико играча, привлачи целу одбрану, а онда као руком шаље лопту лево или десно најближем другу.

Драган Јовановић је реализатор какав се само пожелети може. Пуца из сваке позиције, топовски. Мајстор је у хватању „волеја“. Кад има лопту гледаоци су већ спремни да кличу од радости. Јер гол је, изгледа, сигуран!

Сенегалац продире неодолјиво и својим дугим ногама тако вешто штити лопту да га је тешко напасти. Чак ни фаул не помаже, јер је Петковић висок, снажан и веома стабилан, тако да се од њега одбијају играчи као од зида. Сигуран је при шуту и прецизан. Пуца оштро и неодбрањиво.

Цио тим је играо добро, али за овако високу победу најзаслужнији је навални трио, прави фудбалски вештаци.

„ПРЕПОРОД“ О ПОБЕДИ

Ево шта је написао после победе Ј. Раденковић у „Препороду“:

„И прва и друга половина претстављају једну целину, која се одиграла на терену и страни БСК. Овај се очајно бранио и рад његове одбране несумњиво заслужује похвалу...“

Местимично, Спорт се ослободио тог притиска, али чему све то кад је форвард као по рачуну упропашћивао лолте које су могле корисно да се искористе. Први гол је пао по десном крилу мало по почетку и цело прво полувреме оде са један, али друго доноси читав низ, серију за коју је човек – ако је хтео да је упамти – морао и другу руку да вади из џепа. Гол који је дао Спорт, пао је из пенала по Дамњановићу. Иначе све што је било, било је добро: продори победника, корне, а за чудо прецизни центрови дали су игри један отворен и леп изглед, док се играчима БСК-а морају пребацити онолики фаулови. Као што се види... њима се баш ништа није учинило.

Тим победника, у коме су сви били добри, одлични, имао је јуче дан, којим се с правом може поносити. Не због победе, не и због великог резултата, већ због јаке и сигурне игре која такође њему и само њему иде у похвалу.

„Јовановић „Жена“ је један фудбалски талент чија вредност много одскаче од свих осталих играча. Петковић иде за њим. Лубурић... али нашто ређати. „Браво Драгану Јовановићу, браво победници !“

„Код Спорта, нашег драгог Спорта, о коме не треба говорити као изгубљеном – јер се његова песница покаже кад јој се најмање нада – нема их мнопо које би у добром смислу могли подвући. У одбрани Поповића, који се борио као лав и Тушка у голу, који – као ваљда најбољи вратар у земљи – није заслужио овај скор и Симића прве половине. Док у навали сем Живковића, који је нешто више вредео, сви испод критике. Жао нам је што ту убрајамо и старог фаворита Андрицу Којића, али се и он у слабом друштву различитих Убавкића и Драмнићанина угасио. Остали сви без икакве вредности.

„Утакмицу је водио суботички судија Мазих са неколико крупних грешака, али опет коректно.

„Наш Београд је желео једно задовољство у сусрету домаћих ривала и добио га је у лепој игри, али је зато неким чудним, нежељеним случајем много глава остало оборено“.